

2. Матула С. Змагальні навантаження баскетбольної команди студентів у річному макроциклі / Матула Степан, Пітин Мар'ян // Проблеми формування здорового способу життя молоді: Матер. II Всеукр. наук.-практ. конф. студ. магістр. та асп. / за заг. ред. Сіренко Р.Р. – Л.: видавничий центр ЛНУ ім. І. Франка, 2009 – 126-131.
3. Мітова О. Сучасні проблеми розвитку міні-баскетболу в Україні / Олена Мітова, Віола Онищенко // Молода спортивна наука України : зб. наук. праць з галузі фіз. вих., спорту і здоров'я людини. – Л., 2014. – Т. 1. – С. 150–155.
4. Пітин М. П. Силова підготовка баскетболістів на візках: метод. посіб. / Пітин М. П., Ковцун В. І., Мішин М. В. – Л., 2007. – 148 с.
5. Сушко Р.О. Прогнозування рівня спортивної майстерності кваліфікованих баскетболісток / Р. О. Сушко // Теорія і методика фізичного виховання і спорту. – К., 2009. – № 3. – С. 16 – 19.
6. Balance as a predictor of ankle injuries in high school basketball players / McGuine, T.A., Greene, J.J., Best, T., and Levenson, G. Clin // Sport Med, 2000. – 10. – р. 239–244.
7. Drinkwater E.J. Modelling age and secular differences in fitness between basketball players. / Drinkwater E.J., Hopkins W.G., McKenna M.J. // J Sports Sci., 2007. – 25 (8). – р. 869-878.
8. Harmer P. A. Basketball injuries / Harmer P. A. // Med Sport Sci., 2005. – 49. – р. 31–61.
9. Meeuwisse W. H. Rates and risks of injury during intercollegiate basketball / Meeuwisse W. H., Sellmer R., Hagel B. E. // Am J Sports Med., 2003. – 31 (3). – р. 379–385.
10. Smith H.C. Physiology characteristics of elite female basketball player / Smith H.C., Thomas S.G. // Canadian Journal of Sports Sciences, 1997. – 16. – р. 289–295.
11. Taylor B.L. Sports-related injuries in children / Taylor B.L., Attia M.W. // Acad Emerg Med., 2000. – 7 (12). – р. 1376–1382.

Мельник Михайло, Пітин Мар'ян
Львівський державний університет фізичної культури

КАДРОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТУДЕНТСЬКОГО СПОРТУ УКРАЇНИ ВПРОДОВЖ 2000-2014 РОКІВ

Мельник М., Пітин М. Кадрове забезпечення студентського спорту України впродовж 2000-2014 років. У статті визначено динаміку показників кадрового забезпечення студентського спорту у вищих навчальних закладах України різного рівня акредитації впродовж 2000–2014 років. Встановлено, що у XXI столітті для фізкультурно-спортивної роботи в вищих навчальних закладах України різного рівня акредитації характерні часові відрізки з 2000 до 2006, з 2006 до 2010, з 2010 до 2013 року, які пов'язані із приростом, спадом та відносною стабілізацією кількості фахівців з фізичного виховання та спорту. З 2014 року розпочався черговий відрізок, що характеризується значним спадом кількості осіб у структурних підрозділах фізичного виховання та спорту вищих навчальних закладів України. Упродовж 2000–2014 років від 93,35 до 97,88% фахівців (окрім 2008 року – 87,35% фахівців) мали спеціальну освіту.

Ключові слова: студентський спорт, Україна, кадрове забезпечення.

Мельник М., Питын М. Кадровое обеспечение студенческого спорта Украины на протяжении 2000–2014 годов. В статье определена динамика показателей кадрового обеспечения студенческого спорта в высших учебных заведениях Украины разного уровня аккредитации на протяжении 2000–2014 годов. Установлено, что в XXI веке в физкультурно-спортивной работе высших учебных заведений Украины, разного уровня аккредитации, характерны временные отрезки с 2000 по 2006, с 2006 по 2010, с 2010 до 2013 года, связанные с приростом, снижением и относительной стабилизацией количества специалистов по физическому воспитанию и спорту. С 2014 года начался очередной отрезок, характеризующийся значительным снижением количества специалистов в структурных подразделениях физического воспитания и спорта высших учебных заведений Украины. В течение 2000–2014 годов от 93,35 до 97,88% специалистов (кроме 2008 года – 87,35% специалистов) имели специальное образование.

Ключевые слова: студенческий спорт, Украина, кадровое обеспечение.

Melnyk M., Pityn M. Dynamics of human resources in students sport in Ukraine during 2000-2014. The phenomenon of student sports in Ukraine related with the historical formation of Ukrainian independence. Traditional form of physical education classes has low interest among students. Activation of the researches about students sport problems begins at the end of XX – beginning of XXI century. But outside of specialists' attention remains problematic of scientific justification of student sport in Ukraine in XXI century with the existing features of socio-political, cultural, economic and legal development. **Aim of the research:** to determine the dynamics of human resources indicators of student sports in higher educational institutions of different levels of accreditation in Ukraine during 2000–2014 years. Established that students sport is a specific form of sport representation in the society, which is implemented into higher educational institutions of Ukraine within the physical culture and sport activities. Physical education and sport activities are the reserve for student-athletes achievement of the highest results, maintaining their acquired sportsmanship. In the XXI century for physical education and sport activities in higher educational institutions with different levels of accreditation of Ukraine are characteristic time periods from 2000 till 2006, from 2006 till 2010, from 2010 till 2013, that are related with increment, decline and relatively stabilization of structural units specialists number of physical education and sport. Since 2014 began another period characterized by a significant decline in the number of persons in the structural units of physical education and sports in higher educational institutions of Ukraine. During 2000–2014 years from 93,35 to 97,88% specialists (except 2008 – 87,35% specialists) had special education at work in structural units of physical education and sports in higher education institutions of various levels of accreditation of Ukraine.

Key words: students sport, Ukraine, human resources.

Постановка проблеми. Феномен студентського спорту України пов'язаний із історичним становленням

незалежності нашої країни [3, 5]. Упродовж періоду 1991–2015 років на підставі ряду об'єктивних показників можна стверджувати, що наша держава пройшла кілька етапів свого становлення [1, 2]. Вони позначаються об'єктивними змінами у різних галузях діяльності. Однією із перших галузей, у якій представники України змогли показати найвищі результати є спортивна діяльність [4]. Студентський спорт як специфічна форма представлення спорту в суспільстві дає змогу підтримувати та укріплювати отриманий авторитет країни у світі [3, 5, 6]. Однак науковий пошук у цьому напрямі є обмеженим. Це дає нам підстави стверджувати про неоднорідність цього часового відрізка та потребу у цілісному розгляді етапу з 2000 до 2015 років, що характеризується приналежністю до XXI століття.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Традиційна форма занять фізичним вихованням має низьку зацікавленість серед студентів [1, 2, 3]. Активізація досліджень з проблематики студентського спорту припадає на завершення ХХ – початок ХХІ століття [8]. Значною мірою це спровоковано зростанням зацікавленості суспільства різними соціальними практиками спорту та окремими видами спорту [4, 7]. Серед основних наукових та методичних праць варто виокремити доробок Степанюк С.І. [5], яка провела дисертаційне дослідження з актуальних питань історико-соціальних аспектів розвитку студентського спортивного руху в Україні. Однак ці дані не враховують масиву інформації, набутої упродовж ХХІ століття. Поза увагою фахівців залишається проблематика наукового обґрунтування студентського спорту в Україні, яка має характерні особливості соціально-політичного, культурологічного, економічного та правового розвитку. Таким чином виявлене суспільне значення студентського спортивного руху в Україні та відсутність науково-методичного обґрунтування компонентів його реалізації вказує на актуальне науково-практичне завдання вивчення кадрового забезпечення студентського спорту в Україні у ХХІ століття.

Зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями: дослідження виконане згідно до теми 1.3 «Парадигма здорового способу життя в дискурсах фізичного виховання і спорту» Зведеного плану НДР у сфері фізичної культури і спорту на 2011–2015 рр.

Мета дослідження: визначити динаміку показників кадрового забезпечення студентського спорту у вищих навчальних закладах України різного рівня акредитації впродовж 2000–2014 років.

Метод дослідження: теоретичний аналіз та узагальнення, аналіз документальних матеріалів, методи математичної статистики.

Організація дослідження. На підставі вивчення звітів з фізичної культури та спорту впродовж липня – вересня 2015 року було визначено основні показники кадрового забезпечення діяльності в студентському спорті України та встановлено їхню динаміку за період з 2000 по 2014 рік.

Результати дослідження та їх обговорення. Складність вивчення цього періоду розвитку студентського спорту полягає у варіативності показників, які розглядалися фахівцями як критерії для цієї діяльності. Нами визначено максимально уніфіковані підходи для визначення показників розвитку студентського спорту України. Серед них першочергово заслуговують на увагу стандартизовані аналітичні показники. Основним джерелом інформації виступали документальні матеріали, а саме звіти з фізичної культури і спорту за окремими роками відповідного періоду. Вивчення показників фізкультурно-спортивної роботи у вищих навчальних закладах (ВНЗ) України дає змогу оцінити обсяг залучення молоді до цієї діяльності. Фізкультурно-спортивну діяльність значна кількість фахівців розглядає як резерв для досягнення студентами-спортсменами вищих досягнень та можливість підтримання, набутої на попередніх етапах підготовки, спортивної майстерності [9, 10]. При аналізованні змісту цих офіційних документів ми зіткнулися з проблемою уніфікованості статистичної інформації. Таким чином аналізування проводилося за допомогою виокремлення тих показників які були характерними для усіх років періоду 2000–2014 рр. Інші показники були залученні з метою епізодичної демонстрації ситуації за окремими складовими студентського спорту України. На підставі вивчення запропонованої форми документу (структури та змісту) прийняте рішення залучити для аналізування показники кадрового забезпечення. До них віднесено кількість працівників та керівників структурних підрозділів вищих навчальних закладів, відповідальних за проведення фізкультурно-оздоровчого процесу з молоддю.

Внесення цього показника як критерію для оцінювання стану студентського спорту України пов'язане із потребою у якісному управлінні. Модель системи підготовки спортсменів містить персоніфіковану та процесну підсистему [4]. Згідно цього двома визначальними елементами персоніфікованої частини виступають тренер та спортсмен. У випадку студентського спорту, який є невід'ємною частиною спортивної діяльності ці закономірності зберігаються. Проте характерні відмінності соціальної практики студентського спорту вказують на потребу урахування особливостей навчально-тренувального процесу в умовах вищого навчального закладу. Тобто є об'єктивні складнощі із представленням тренера як окремої структурної одиниці фізкультурно-спортивної діяльності у вищому навчальному закладі. А власне вона й виступає реалізаційною основою для студентського спорту. Більш правильним, на наш погляд, є розгляд у процесній підсистемі системи підготовки в студентському спорті як її суб'єкта – викладача (рис. 1). Можна спостерігати, що кількісні показники фахівців фізичного виховання та спорту, які проводили свою діяльність у відповідних структурних підрозділах вищих навчальних закладів України є нерівномірними. Вихідний показник (станом на 2000 рік) складав 6813 осіб. При цьому 36,74% представляли вищі навчальні заклади I-II рівня акредитації та 63,26% – ВНЗ III-IV рівня акредитації. До 2006 року спостерігається поступове зростання кількості фахівців ВНЗ, які забезпечують фізкультурно-спортивну діяльність з 6660 (2001 р.) до 8130 осіб (2006 р) тобто близько 19,4% приросту. Те саме спостерігається для представників ВНЗ III-IV рівня акредитації, де кількість фахівців фізичного виховання та спорту зростає з 4310 (2000 р) до 5289 (2006 р.), що становить 25,6% від початкового показника. Для фахівців структурних підрозділів фізичного виховання та спорту ВНЗ I-II рівня акредитації зміна показників у цьому періоді була менш виражена. Їхня кількість збільшилася з 2450 осіб (2001 р) до 2841 особа (2006 р.), тобто на 15,9%. Узагальнення кількісних даних вказує, що найвищих значень цей показник за усіма трьома параметрами (загальна кількість, представники III-IV та I-II рівня акредитації) набув саме у 2006 році. У подальшому, до 2010 року відбувається різке зниження загальної кількості фахівців фізичного виховання та спорту у ВНЗ України, що за абсолютним значенням є меншим за вихідний показник – 5289 осіб (34,9%). Те саме стосується представників ВНЗ III-IV рівня акредитації де з 2006 по 2010 роки відбулося зменшення кількості фахівців фізичного виховання та спорту з 5289 до

3738 осіб, тобто 40,6%. Для групи ВНЗ I-II рівня акредитації також спостерігається значне зниження кількості фахівців фізичного виховання та спорту з 2841 до 1551 особи (45,4%).

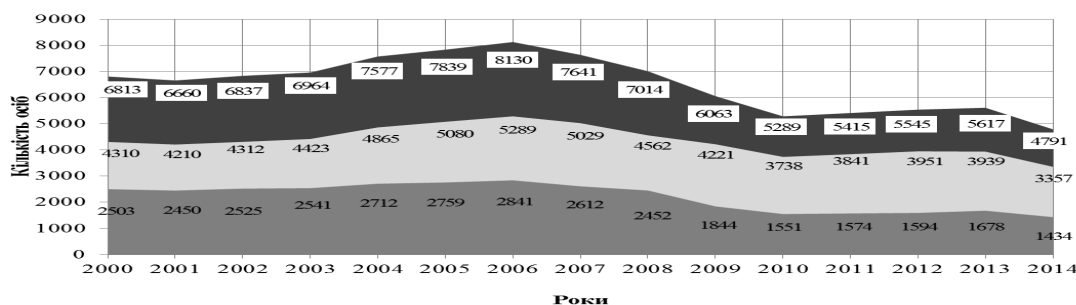

Рис. 1 Динаміка кількості фахівців структурних підрозділів фізичної культури і спорту вищих навчальних закладів України (2000–2014 рр):

■ загалом фахівців ВНЗ ■ III–IV рівень акредитації ■ I–II рівень акредитації

Починаючи з 2010 року за усіма параметрами кількісних показників фахівців фізичного виховання та спорту відповідних структурних підрозділів ВНЗ спостерігається стабілізація із незначно вираженими тенденціями до підвищення, включно до 2013 р. Так, загальна кількість фахівців зростає з 5289 (2010 р) до 5617 (2013 р.), що становить 6,2%; кількість фахівців ВНЗ III–IV рівня акредитації за цей період коливалася у межах 3738–3939 осіб (5,4%) та для ВНЗ I–II рівня акредитації – 1551–1678 осіб (8,2% у порівнянні з 2010 р.). У 2014 році в зв'язку із соціально-економічними та політичними проблемами в Україні можна відзначити чергове падіння кількісних показників щодо фахівців фізичного виховання та спорту у відповідних структурних підрозділах ВНЗ різного рівня акредитації. Згідно отриманих даних у 2014 році в ВНЗ України загалом працювало 4791 фахівець фізичного виховання та спорту, що на 826 осіб (14,7%) менше за аналогічний показник 2013 року, на 222 особи (29,7%) стосовно 2000 року та на 3339 осіб (41,1%) менше за найвищий показник з усього аналізованого періоду. У ВНЗ III–IV рівня акредитації ситуація зафіксована у 2014 році має загальні тенденції. Так, у 2014 році було підтверджено наявність 3357 фахівців з фізичного виховання. Це найнижчий показник за 2000–2014 рр., що на 582 особи (14,8%) менше за аналогічний показник 2013 року, на 953 особи (22,1 %) стосовно 2000 року та на 1932 особи (36,5%) менше за найвищий показник з усього аналізованого періоду. Для ВНЗ I–II рівня акредитації спостерігалися дещо менші абсолютні показники. У 2014 році у структурних підрозділах фізичного виховання та спорту ВНЗ цього рівня працювало 1434 фахівці. Це на 244 особи (14,5%) менше ніж у 2013 році, на 1069 осіб (42,7%) – 2000 році та на 1407 осіб (49,5%) менше за найвищий показник з усього аналізованого періоду. Таким чином у XXI столітті для фізкультурно-спортивної роботи в ВНЗ різного рівня акредитації є характерні наступні відрізки з 2000 до 2006, з 2006 до 2010, з 2010 до 2013 року. Можна констатувати, що з 2014 року розпочинається черговий відрізок, що за об'єктивними показниками кадрового забезпечення фізкультурно-спортивної роботи характеризується значним спадом кількості осіб у відповідних структурних підрозділах ВНЗ України.

Зазначене вище варто доповнити даними про відсоткову структуру кадрового компоненту студентського спорту України у період 2000–2014 років. Упродовж 2000–2008 року співвідношення фахівців ВНЗ III–IV та I–II рівнів акредитації було пропорційним. Від 63,07 до 65,82% загальної кількості фахівців представляли ВНЗ III–IV рівня акредитації та 34,18–36,93% фахівці ВНЗ I–II рівня акредитації. Починаючи з 2008 року співвідношення представників ВНЗ різного рівня акредитації змінилося на користь III–IV рівнів. Зафіксоване зростання до 69,62–71,25% представників ВНЗ III–IV рівня акредитації у загальній кількості фахівців фізичного виховання та спорту відповідних структурних підрозділів. Відповідно відсотковий показник фахівців фізичного виховання та спорту структурних підрозділів ВНЗ I–II акредитації становив від 28,75 до 30,41% загальної кількості. Важливим якісним показником підготовленості викладачів щодо реалізації основних завдань студентського спорту є освітньо-кваліфікаційний рівень здобутий ними. Це дало змогу нам залучити для аналізу дані пов'язані із кількісними показниками викладачів із фаховою освітою здобутою у навчальних закладах різного рівня (I–II та III–IV рівнів акредитації). Встановлено, що упродовж усього аналізованого періоду кадрове забезпечення залучене до реалізації фізкультурно-спортивної діяльності, та відповідно завдань студентського спорту з попередньо отриманою фаховою освітою є домінуючою. Від 93,35 до 97,88% фахівців мали спеціальну при роботі на відповідних посадах в структурних підрозділах фізичного виховання та спорту ВНЗ України різного рівня акредитації. Виняток складає 2008 рік, де зафіксовано наявність 12,65% фахівців без спеціальної освіти. Це варто розглядати як кризовий момент. Проте, у подальшому, починаючи з 2009 року показники повертаються до попереднього рівня, що засвідчує потребу контингенту в самовдосконаленні через отримання якісної фахової освіти. Серед тих фахівців структурних підрозділів фізичного виховання та спорту ВНЗ України, також більшість мають вищу освіту. Відсотковий показник осіб, які завершили навчання у ВНЗ III–IV становить упродовж усього періоду 94,5–98,7% загальної кількості фахівців з фаховою освітою.

ВИСНОВКИ. У XXI столітті для фізкультурно-спортивної роботи як основи розвитку студентського спорту в вищих навчальних закладах України різного рівня акредитації характерні часові відрізки з 2000 до 2006, з 2006 до 2010, з 2010 до 2013 року, які пов'язані із приростом, спадом та відносною стабілізацією кількості фахівців структурних підрозділів з фізичного виховання та спорту. З 2014 року розпочався черговий відрізок, що характеризується значним спадом кількості осіб у структурних підрозділах фізичного виховання та спорту вищих навчальних закладів України. Упродовж 2000–2014 років від 93,35 до 97,88% фахівців (окрім 2008 року – 87,35% фахівців) мали спеціальну освіту при роботі в структурних підрозділах фізичного виховання та спорту вищих навчальних закладів України різного рівня акредитації.

ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ ДОСЛІДЖЕНЬ передбачають вивчення динаміки інших компонентів забезпечення діяльності в студентському спорті України та їхньої динаміки в XXI столітті.

ЛІТЕРАТУРА

1. Ківернік О. В. Форми організації занять з фізичного виховання у вищих навчальних закладах / Ківернік О. В., Турчик І. Х., Пітин М. П. // Спортивна наука України: електронне видання. – 2008. – № 1. – С. 17–23. – Режим доступу: <http://www.nbuv.gov.ua/e-journals/SNU/2008-1/Articles/08kavhee.pdf>.
2. Мельник М. Г. Проблеми розвитку студентського спорту України у XXI столітті / Мельник М. Г., Пітин М. П. // Вісник Чернігівського державного педагогічного університету ім. Т.Г. Шевченка. Серія: Педагогічні науки. Фізичне виховання та спорт. – Чернігів, 2015. – Вип. 129, т. 1. – С. 169–172.
3. Пітин М. Теоретична підготовка в спорті: монографія / Мар'ян Пітин. – Л.: ЛДУФК, 2015. – 372 с.
4. Степанюк С. І. Студентський спортивний рух: історія та сучасність / Степанюк С. І., Вацеба О. М. – Л.: Українські технології, 2003. – 60 с.
5. Physical Self-Concept as an Important Outcome in Physical Education Classes: Evaluation of the Usefulness in Physical Education of Three Physical Self Concept Measures Utilising a Database of Australian and Israeli Students Garry [Electronic resource]. – Access mode: www.aare.edu.au/05pap/ric05302.pdf.
6. Prystupa E. Olympic education and informational society: problem and research / E/ Prystupa, Y. Briskin, M. Pityn // Zdrowie i Społeczenstwo. – Radom, 2014. – Т. 4, № 1. – Р. 81–88.
7. The „Flight” Program: Nontraditional Preparation of Physical Education Teachers. by Connie L. Blakemore, Nena R. Hawkes, Carol Wilkinson, Joyce M. Harrison, p.5. <http://www.questia.com/googleScholar.qst?docId=5002238474>.
8. The role of Olympic education in solving problems of modern generation / Eugeny Prystupa, Yuriy Briskin, Maryan Pityn, Oksana Blavt // Фізична активність, здоров'я та спорт. – Л.: ЛДУФК, 2012. – № 3 (9). – С. 3–9.
9. Wold B. Lifestyles and Physical Activity: A theoretical and empirical analysis of socialization among children and adolescents / B. Wold. – University of Bergen, 1989. – 310 p.

Мітова О.О., Івченко О.М.

Дніпропетровський державний інститут фізичної культури і спорту

КОМПЛЕКСНИЙ КОНТРОЛЬ БАСКЕТБОЛІСТІВ НА ЕТАПІ ПОПЕРЕДНЬОЇ БАЗОВОЇ ПІДГОТОВКИ ЗА ЧИННОЮ НАВЧАЛЬНОЮ ПРОГРАМОЮ ДЮСШ

У статті розглядаються проблеми комплексного контролю в юнацькому баскетболі. Представлена детальна характеристика тестів з різних видів підготовленості баскетболістів в чинній навчальній програмі з баскетболу для ДЮСШ. Метою даного етапу дослідження було - провести комплексний контроль та оцінити рівень підготовленості баскетболістів на етапі попередньої базової підготовки за чинною навчальною програмою ДЮСШ. Здійснено контроль і оцінка показників фізичного розвитку, фізичної, технічної підготовленості баскетболістів 13-14 років, а також, техніко-тактичних дій під час їх змагальної діяльності. У ході проведених досліджень виявлено, що проблема контролю підготовленості баскетболістів на етапі попередньої базової підготовки розкрита недостатньо, є актуальною, вимагає пошуку та впровадження нових підходів з урахуванням усіх факторів, що впливають на ефективність змагальної діяльності. Аналіз комплексу тестів з різних видів підготовленості свідчить про необхідність його вдосконалення відповідно до вікових особливостей, сенситивних періодів розвитку рухових якостей, психологічних та психомоторних відмінностей особистості гравців, особливостей змагальної діяльності, сучасних тенденцій комплексного контролю у світовому баскетболі, що дозволить тренерам отримати більш детальну інформацію про стан готовності спортсменів на основі підходів диференціації та індивідуалізації.

Ключові слова: контроль, тести, юні баскетболісти, етап попередньої базової підготовки

Мітова Е.А., Івченко О.Н. Комплексний контроль баскетболістів на етапі попереднього базової підготовки по дійсній навчальній програмі ДЮСШ. В статті розглядаються проблеми комплексного контролю в юнацькому баскетболі. Представлена детальна характеристика тестів по різних видах підготовленості баскетболістів в дійсній навчальній програмі з баскетболу для ДЮСШ. Метою даного етапу дослідження було - провести комплексний контроль та оцінити рівень підготовленості баскетболістів на етапі попередньої базової підготовки за чинною навчальною програмою ДЮСШ. Здійснено контроль і оцінка показників фізичного розвитку, фізичної, технічної підготовленості баскетболістів 13-14 років, а також, техніко-тактичних дій під час їх змагальної діяльності. У ході проведених досліджень виявлено, що проблема контролю підготовленості баскетболістів на етапі попередньої базової підготовки розкрита недостатньо, є актуальною, вимагає пошуку та впровадження нових підходів з урахуванням усіх факторів, що впливають на ефективність змагальної діяльності. Аналіз комплексу тестів з різних видів підготовленості свідчить про необхідність його вдосконалення відповідно до вікових особливостей, сенситивних періодів розвитку рухових якостей, психологічних та психомоторних відмінностей особистості гравців, особливостей змагальної діяльності, сучасних тенденцій комплексного контролю у світовому баскетболі, що дозволить тренерам отримати більш детальну інформацію про стан готовності спортсменів на основі підходів диференціації та індивідуалізації.

Ключевые слова: контроль, тесты, юные баскетболисты, этап предварительной базовой подготовки.

Mitova E.A., Ivchenko O.N. Complex control of basketball players in the pre-basic training according to the existing educational program of Children and Youth Sports School. The article deals with the problem of complex control in youth basketball. The detailed description of the tests for different types of training of basketball players in the current curriculum for Children and Youth Sports School is presented. The aim of the study was to conduct a complex control and assess the level of preparedness of basketball players in the pre-basic training on existing training programs of Children and Youth Sports School. The control and evaluation of physical development, physical and technical preparedness of basketball players of 13-14 years, as well as